

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla **pártfogó ügyvéd neve (címe)** által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - ... jogtanácsos (fél címe 2) által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2008. február 29. napján kelt 12.P.21.942/2006/29. számú ítélete ellen a felperes által 30. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

A pártfogó ügyvéd munkadíját 6.000 (Hatezer) Ft-ban állapítja meg. Felhívja a Szegedi Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy ezen összegű pártfogó ügyvédi munkadíjat - számla ellenében - utalja ki **pártfogó ügyvéd** (cím) részére. A pártfogó ügyvédi munkadíj a költségjegyzék 4. tételszáma alatt került bejegyzésre.

A másodfokú eljárás során felmerült 900.000 (Kilencszázezer) Ft fellebbezési eljárási illeték és 6.000 (Hatezer) Ft állam által előlegezett pártfogó ügyvédi munkadíjból álló költség az állam terhén marad.

A peres felek ezt meghaladóan másodfokú perköltségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes 100.000.000 Ft és járulékai erejéig előterjesztett kártérítési keresetét azért utasította el, mert megállapította, hogy a felperest ért, és kártérítési kereset alapjául megjelölt egészségkárosodás, állapotromlás, életminőség kedvezőtlen változása nem áll okozati összefüggésben az alperes orvosainak egészségügyi törvényben írt gyógyító-ellátó tevékenységével.

A perben orvosszakértőként rendelte ki az Egészségügyi Tudományos Tanács Egészségügyi Területen Működő Igazságügyi Szakértői Testületét, amely öttagú testület a felperes személyes vizsgálata, és a perben becsatolt, illetve a felperes által felmutatott orvosi leletek, iratok alapján adott aggálytalan, meggyőző és ellentmondásmentes szakvéleményt. A szakvélemény elkészülte utáni 2008. február 13-i ambuláns lap és egyéb orvosi iratok sem tartalmazznak olyan adatokat, amely a szakvélemény megállapításait kétségesse tennék. Az elmúlt években a felperesnél bekövetkezett állapot rosszabbodás a megbetegedések jellegéből adódik, azt nem orvosi mulasztás, kezelési hiba okozta. Az orvosszakértői véleménnyel szemben tanúbizonyításra nem látott lehetőséget, ezért a felperes által megjelölt tanúk meghallgatását mellőzte.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és ugyanezen bíróság új eljárásra és újabb határozat hozatalára történő utasítását kérte. Kifogásolta, hogy a szakértői vélemény nem testületi szakvélemény, az kizárólag **/szakértő neve 1/** vizsgálatán alapszik, és az kizárólag az ő véleményét tükrözi. Felperesi álláspont szerint a 2008. február 13-i ambuláns lap a szakvéleménnyel ellentétes megállapításokat tartalmaz. Az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, amikor a felperes új igazságügyi orvosszakértő kirendelése iránti igényét elutasította, és ennek kellő indokát nem adta. Ugyancsak eljárási szabálysértés, hogy a bíróság a felperes által indítványozott tanúkat nem hallgatta meg, és ennek anélkül nem tett eleget, hogy a bizonyítási indítványra reagált volna.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai alapján történő helybenhagyását kérte, a felperestől perköltséget nem igényelt, kérte annak kimondását, hogy a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket a felek maguk viselik. Előadta, hogy az Egészségügyi Tudományos Tanács Egészségügyi Területen Működő Igazságügyi Szakértői Testülete kétséget kizáró módon megállapította, hogy a felperes jelenlegi állapota nem hozható összefüggésbe egyik alperesi beavatkozással sem. A rendelkezésre álló dokumentáció olyan adatot nem tartalmaz, ami alapján bármilyen alperesi mulasztás, szabályszegés, vagy a felperes jelen állapotának kialakulásában játszott alperesi közrehatás véleményezhető lenne. Az elvégzett beavatkozások a szakma szabályainak megfelelően, szakszerűen történtek, és indokoltak is voltak, az alperes megfelelően kórismézte és kezelte a felperes megbetegedéseit, minden esetben az elvárható gondossággal járt el. A szakértői vélemény minden tekintetben megalapozott, ezért indokoltan alapította arra elutasító ítéletét az elsőfokú bíróság. A felperes kereseti kérelmének eldöntése orvosszakmai kérdés, ezért indokolt volt mellőzni a szubjektív tanúk meghallgatását.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges mértékű bizonyítást lefolytatta, a felmerült bizonyítékok helyes mérlegelésével helytálló tényállást állapított meg, és az abból levont jogi következtetései is mindenben helyesek. Az ítéltábla megítélése szerint is az Egészségügyi Tudományos Tanács Egészségügyi Területen Működő

Igazságügyi Szakértői Testülete által adott szakvélemény aggálytalan, meggyőző, ellentmondásmentes, ezért nem volt helye a perben új szakértő kirendelésének, amire csak akkor kerülhet sor, ha a szakvélemény homályos, hiányos, önmagával, vagy más szakértői véleménnyel, illetve bizonyított tényekkel ellentétben áll, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér (Pp. 182. § /3/ bekezdés). A szakértőként kirendelt igazságügyi szakértői testület megállapításainak alapját valóban részben azon orvos - az Egészségügyi Tudományos Tanács Igazságügyi Szakértői Testület referense - vizsgálatai képezték, aki a felperes szükséges személyes vizsgálatát elvégezte, ez azonban önmagában nem jelenti azt, hogy az e vizsgálatokon is alapuló vélemény ne testületi vélemény lenne. A személyes vizsgálat során a referens által rögzítettek ugyanis csak egyik elemét jelentették a szakvéleménynek. Magát a szakértői véleményt az Egészségügyi Tudományos Tanács Igazságügyi Szakértői Testület által kijelölt eseti, öttagú bizottság adta. A szakértői vélemény megállapításai egyértelműek ate tekintetben, hogy a felperes sorsszerű megbetegedéseinek következménye jelenlegi állapota, így azok semmilyen okozati összefüggésbe nem hozhatók az alperesi gyógyító ellátó tevékenységével, az alperesnél végzett kezelésekkel, beavatkozásokkal. Helyesen mutatott rá az alperesi fellebbezési ellenkérelem arra, hogy elsősorban orvosszakmai kérdés volt annak megítélése is, hogy az alperes a felperes gyógykezelése során a szakma szabályainak megfelelően, az elvárható gondosság tanúsításával járt-e el, így az elsőfokú bíróság etekintetében indokoltan mellőzte a felperes által kért tanúk meghallgatását. A tanúbizonyítás csak a bizonyítási eszközök egyike, annak szükségessége olyan esetekben merül fel, ha az adott tény, körülményt a tanúk meghallgatásával lehet tisztázni. Esetünkben a perben releváns kérdések igazolásához nem ezen bizonyítási eszköz, hanem szakértő igénybevétele vált szükségessé a kereseti kérelem jogalapjának alátámasztására, ezért indokolatlan lett volna, és csupán az eljárás fölösleges elhúzódását, a költségek indokolatlan megnövekedését eredményezte volna a tanúk meghallgatása. Megjegyzi az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet 5. és 6. oldalán mind az új szakértő kirendelése iránti bizonyítási kérelem, mind pedig a tanúk meghallgatása iránti bizonyítási kérelem elutasítását indokolta, így nincs olyan eljárási szabálysértés sem, ami az indokolási kötelezettség megszegése miatt az elsőfokú eljárás megismétlését tette volna szükségessé.

Az elsőfokú bíróság megalapozott döntést hozott, ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján, annak mindenben helyes indokaira figyelemmel, helybenhagyta. A személyes költségmentességben részesült felperes számára kirendelt, alanyi ÁFA-mentességben részesülő pártfogó ügyvéd munkadíját a 7/2002. (III. 30.) IM számú rendelet 1. § és 5. § /3/ bekezdése alapján állapította meg. A másodfokú eljárás során felmerült le nem rótt eljárási illeték, valamint a pártfogó ügyvédi munkadíjból álló állam által előlegezett költség viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /1/ bekezdése és 14. §-a alapján határozott. Miután a pernyertes alperes a felperestől perköltséget nem kért,

ezért etekintetben a határozathozatalt mellőzte és kimondta, hogy a felek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik (Pp. 78. § /1/ bekezdés).

Szeged, 2008. szeptember 15. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
előadó bíró

Dr. Kiss Gabriella sk.
táblabíró